

kan ikke andet end lægge Mærke til de i den sidste Tid tæt paa hinanden følgende og meget indgribende Anordninger, som udgaar fra en nyoprettet Institution, i hvis Oprettelse Rigsdagen ingen Andel har haft, Ernæringsraadet. Der udgaar derfra administrative Ordre af overordentlig omfattende Karakter og af en Art, som griber meget dybt ind i de Erhverv, som er Genstand for dem. Under disse Anordninger staar Navnet paa en højt agtet Kollega (Moesgaard-Kjeldsen), som har Sæde i dette Ting, og som vi alle sætter Pris paa som Kollega, men om hvem vi ikke vidste, at han er blevet Indehaver af et saa overordentlig betydningsfuldt Statsembede, som han synes at beklæde, thi hans Myndighed gaar meget videre, end selv de højeste Statsembedsmænds Myndighed kunde tænkes at gaa under normale Forhold. Jeg tror nu, at det er en sund konstitutionel Regel, at ved den Art Anordninger af saa dybt indgribende Karakter maa man have den konstitutionelt ansvarlige Mand at holde sig til, de bør udstedes af Ministeren som den, der bærer det konstitutionelle Ansvar. Hertil kommer, at man i Almindelighed aldeles ikke er klar over Grænsen for de forskellige Nævns Myndighedsomraade indbyrdes og overfor Befolkningen. Naar man taler med de Kredse af Befolkningen, som berøres deraf — og det er nu alle Kredse —, træffer man en forbavsende — ja, forbavsende er den egentlig ikke — Uklarhed, og denne Uklarhed avler en betydelig Utryghed og Usikkerhed i alle deres Dispositioner, i alle deres Forhold, idet de aldrig kan vide, hvornaar disse talrige mere eller mindre ukendte Guder fra deres Mørke slynger deres Lyn ud, eller hvad der vil ske. Man ved, som sagt, ikke rigtig, hvor udstrakt Myndigheden er, og hvorledes den er fordelt mellem de forskellige nyindstiftede Autoriteter.

Var det ikke paa Tide, at hele denne vidtløftige og uoverskuelige administrative Ordning blev underkastet en Revision, saa at hele Apparatet simplificeredes? Jeg tror, at adskillige af disse Nævn og Kommissioner uden Skade kunde ophæves eller i hvert Fald sammendrages, og det vilde i alt Fald være heldigt, om deres Virksomhed blev nærmere bestemt paa en for Almenheden klar og forstaaelig Maade. Det vilde ogsaa være meget ønskeligt, om vi fik en Art Kodifikation af det Virvar af administrative Ordre, dels fra Ministerierne og dels fra Nævnene og Kommis-

sionerne. Jeg ved ikke, hvor mange Hundreder der er, jeg har hørt nævne 1,700 — jeg har ikke talt dem —, men jeg skal kun sige, at sikkert er det i alt Fald, at der er et Utal af Bestemmelser og Forordninger, der krydser hverandre, ophæver hverandre og modificerer hverandre, saa at til sidst ingen Djævel, som man siger, kan hitte Rede deri. Det er fuldkommen umuligt selv for de Kredse, der er stærkest berørte deraf, og som har mest Anledning til at følge med, at holde Rede paa, hvorledes Sagerne i Virkeligheden stiller sig. Jeg skal eksempelvis nævne, hvorledes det staar til paa Landbrugets Omraade. Jeg skal ikke trætte det høje Ting ved at opregne alle de Nævn og Kommissioner, der nu bestaar for Ordningen af de Forhold, der vedrører Landbruget, det kunde ikke falde mig ind at besvære de ærede Medlemmer med denne Leporelloliste. Men foruden de mange specielle Nævn vedrørende Landbrugets Eksport, Kød- og Flæskforsyningen, Byg- og Maltforsyningen og mange andre Ting, er der ikke mindre end 4 Nævn under Landbruget med mere almindelig Virksomhed. Der er det staaende Landbrugsudvalg, det tekniske Landbrugsudvalg, Udvalget af 4. April og endelig det vigtige Ernæringsraad.

Hvorledes er nu Myndighedsomraadet begrænset f. Eks. mellem det staaende Landbrugsudvalg og Ernæringsraadet? I den sidst vedtagne Kornlov har vi en § 8, hvori det hedder: „Ved Gennemførelse af nærværende Lov bistaas Indenrigsministeren af det staaende Landbrugsudvalg, sammensat af 5 Medlemmer valgte af de samvirkende danske Landboforeninger, 5 Medlemmer valgte af de samvirkende danske Husmandsforeninger samt den overordentlige Kommissions landbrugskyndige Medlemmer. Endvidere kan Indenrigsministeren tilkalde sagkyndige i Ernæringsspørgsmaal, Landbrug og Handel m. v. til Medvirkning i Administrationen“. Efter dette skulde man mene, at det staaende Landbrugsudvalg var Hovedfaktoren i disse Sager. Det er ogsaa det eneste virkelig repræsentative af disse Udvalg, idet det overvejende bestaar af de af Landbrugets Organisationer, de samvirkende Landboforeninger og de samvirkende Husmandsforeninger, valgte Medlemmer. Efter Paragraffen skulde man ogsaa tro, at de øvrige sagkyndige kun blev tilkaldt af Ministeren for paa særlige Omraader at bistaas ham, og der gives i det følgende Anvisning paa, at der i denne Anledning kan ydes dem Diæter og Honorarer. Men